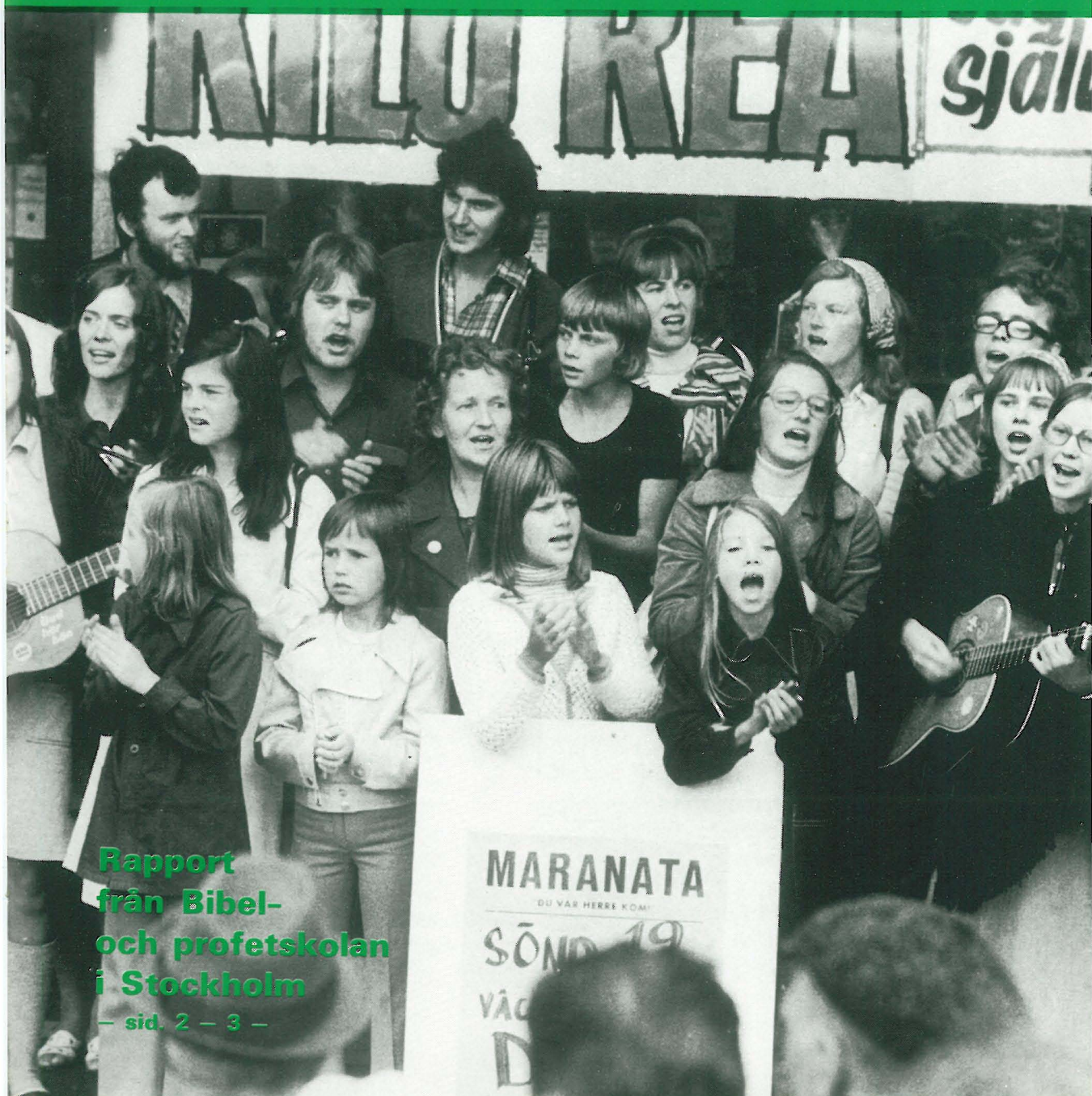

Midnattsropet

Nr 21–22 1973 – årg. 14 – pris kr. 2:25

Maranata • Du vår Herre kom!

**Rapport
från Bibel-
och profetskolan
i Stockholm**

– sid. 2 – 3 –

Bibelskolan 1973

*profetordet
fullbordas –*

JESUS KOMMER SNART IGEN

Medan hela världen befinner sig i andlös spänning inför de storpolitiska stormar som blåser upp, har på Johannelund under några veckor samlats ungdomar från hela Norden. En allt djupare längtan att förstå bibelns sanningar har drivit dem samman liksom önskan att få argument inför en allt häftigare stormeld från en ogudaktig värld. Särskilt bibelns profetiska skeende intresserar och till det kom så det dramatiska illustrationsmaterialet genom händelserna i Mellersta Östern.

Vi har frågat några nyfrälsta ungdomar, hur de upplever sin situation med sin plågsamma kunskap om framtiden för denna förlorade värld.

Margot Tiitta, Helsingfors

Vi är civiliserade men känner inte Bibeln

MARGOT TIITTA, 24. Från Helsingfors. Frälst och döpt sommaren 1973 i Tantolunden. Blev andedöpt ett par månader senare i sin studentlya i Åbo, där hon just nu läser religionshistoria. Hon har tagit sig ett par veckor till bibelskolan.

— Vad betyder den här bibelundervisningen för dig?

— Man har läst saker i bibeln som man inte kunnat sätta i rätt sammanhang. Det är så många djupa saker som nu kommer fram genom undervisningen. Man börjar ana sammanhangen. Bibeln blir verklig. Man förstår mer vad frälsningen innebär.

— Hur reagerar människor när du vittnar för dem om Jesus?

— En del är helt likgiltiga. Det är det värsta man möter. Om någon hänskrattar är det bättre. Då finns i alla fall ett visst intresse. Jag tycker det är underligt att upplysta, civiliserade och utbildade människor inte känner till vad som står i bibeln. Det har förvånat mig mycket. Men många är väldigt öppna och längtande när man vittnar för dem.

— Vad anser du vara din främsta uppgift som vittne?

— Det är att förmå människor inse att de behöver försoningen. Att de är syndare, skilda från Gud. Och många man vittnar för ser man hur de får liksom ett stick som de inte kommer från.

— Har du tänkt på och sett hur bibelns profetior fullbordas?

— Visst har jag vetat att bibeln har profetior. Men inte att de är så förankrade i verkligheten och nuet. Att de exakt hänger ihop med världsutvecklingen idag. Man märker ju också att världen är på väg mot sin upplösning. Våldet tilltar. Allt som står i bibeln bekräftas. □

Rolf Berg, Ludvika

Tristessen väckte mig

ROLF BERG, 20. Från Ludvika. Frälst 1972 och döpt och andedöpt 1973.

— Vad har du upplevt här under bibelskolan?

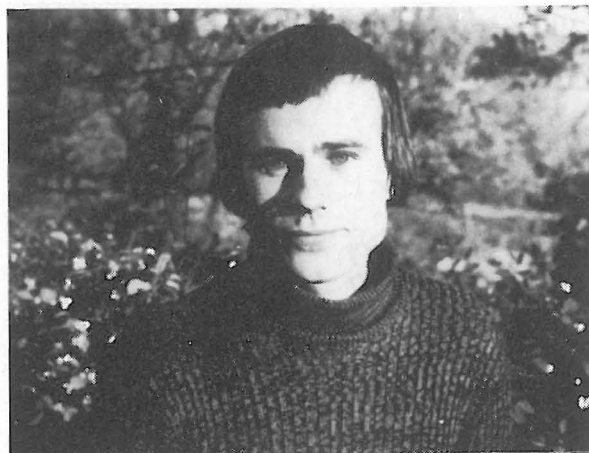
— Det är en fantastisk skola. SANNINGEN är det enda som betyder något. Man förstår att all predikan blivit så slapp och förslöad, och när man kommer med sanningen blir folk chockerade. Men sanningen är ju sanningen, och vi måste komma med den. Vi är så fruktansvärt radikala, tycker folk. Men vi följer vad som står i bibeln, punkt och slut, vi kan inte säga och göra annat, för det är ju det enda rätta!

— Nu börjar man se sammanhangen i det profetiska ordet. Innan jag var frälst såg jag på städernas utveckling. Förorterna — motorvägar — profithunger och köpraseri. Något fel måste ju finnas någonstans. Allt blev gråare och meningslösare för var dag som gick. Det där väckte mig så att jag började söka Gud.

— Människorna är öppna för evangelium. När jag vittnar för dem, så vill jag nå dem direkt. Det måste vara kraft och spontanitet i vittnesbörden, så att man når människornas hjärtan.

— Den här bibelskolan formar min personlighet, mitt tänkande — hela min framtid. För det är ju Guds eget Ord som dominerar.

Så säger Rolf Berg, som också han ställt hela sitt liv oförbehållsamt i Guds tjänst. □

Kaj Andberg, Åbo

Att korsfästa honom på nytt . . .

KAJ ANDBERG, 26. Kommer från Åbo. Har där studerat till pol mag. Är för närvarande utan sysselsättning. Blev frälst i mars detta år, och döptes för några månader sedan på Johannelund.

— Hur upplever du bibelskolan? Du har ju varit med från första dagen.

— Samlingarna kring Ordet är fantastiska. Man har fått en blick på sig själv, på Jesus och på bibeln som man aldrig haft förr. Man ser sig själv inplacerad i ett evighetssammanhang, och tiden här är mycket kort. Genom Ordets undervisning blir man så oerhört mättad . . . Jesus blir större och större. Men det är rätt besvärligt med den hårda skoldisciplinen för en sådan som jag, som varit på luffen sista året. Upp klockan sju!

— Hur ser du på tidsläget?

— Laglösheten förökas, och kärlekslösheten blir allt värre. Det står i Jesaja att jorden nötes ut som en klädnad. Allt detta förnam jag innan jag alls hade en tanke på Gud, och det drev mig till att söka honom.

— Hur reagerar människor när du talar med dem om Gud?

— De blir illa berörda i många fall. Vill inte bli väckta ur sin slummer.

— Vad vill du helst betona i ditt vittnesbörd?

— När jag vittnar, vill jag få människor att förstå att det är fråga om en helt ny födelse — från död till liv. Inte någon förbättring av något gammalt. Utan något helt nytt! Och det här som Arne Imsen har sagt under bibelskolan om att så länge man inte tar emot Jesus så är man med om att korsfästa honom på nytt. Radikalt! Det tar!

Kaj är frågande inför framtiden. Men den står helt i Guds hand, för åt Gud har han överlämnat den. □

Ett bärlag

Midnattsropet har haft ett problemfyllt år. De kostnader tidningen dragit det här året är fyrtiofem procent högre än förra året. Det är en besvärande utveckling.

Det sammanhänger med tidningens övergång till offsettekniken. Den omläggningen var nödvändig. Icke desto mindre vilas nu den ekonomiska bördan tungt över tidningen.

Midnattsropet är som kristet väckelseorgan en tidning av alldeles speciell karaktär. För att kunna vara en obunden röst utanför institutioner och påtryckningsgrupper, så har vi ställt oss avvisande till varje typ av annonsering i tidningen. Detta innebär naturligtvis betydande ekonomiska avvisanden. Här handlar det om något som är förmer än kommersialism, det är fråga om idealism av den typ som framspringer ur människor, som funnit andlig visshet och det genom Jesus Kristus. Synliggjort genom den offrande trons gärningar.

Tidningen Midnattsropet har ingen som helst spekulativ, ekonomisk avsikt med sin existens. Men den har en bred biblisk strävan. Den vill vara missionsnär. Den vill predika evangelium och informera om missionen. Den vill vara ett vakande öga som spanar i en desperat värld. Den vill klargöra det profetiska ordet, så att människor förstår de politiska, ekonomiska, sociala och religiösa omvälvningarna idag i världen. Främst av allt vill tidningen vara ett vittnesbörd om att människor möter Jesus idag, och att de får en kraft som förändrar och förvandlar.

Midnattsropet har haft ett kämpigt år. De problem och svårigheter vi haft att hitta lösningar på, de kommer att följa oss in i nästa år.

Det är av största vikt att syskonen i landet sluter upp tätt samman vid Midnattsropet. Det är vad tidningen behöver inför årsskiftet: en fast uppmarsch av vänner, ett intresse och ett värn om tidningen som sätts i handling. Så att vi gemensamt kan möta ett år, som kommer att ställa än större krav på oss.

Det gäller en sådan sak som prenumerationsavgiften, att var och en redan nu i dagarna förnyar den.

Det gäller gåvoprenumeration, som är ett sätt att stödja, men framförallt är en missionshandling.

Det gäller 300-principen, som är en stödfond för tidningen, där fattas ännu några som beredvilligt vill gå in i detta speciella ansvar. Det rör sig om att bli kärnbärare, och på det sättet göra en insats som sedan ligger till grund för tidningens hela verksamhet under ett år. Tidningen behöver fler kärnbärare.

Vi har talat om starkt ökande kostnader. Men en tidning som kommer ut var fjortonde dag är också beroende av andra faktorer. Från originalmanus till sättning, och över tryckningen och skärningen till distributionen, är en hel kedja av arbetsmoment.

För två år sedan gick Midnattsropet över till att handha distributionen själv. Detta medförde en markerad ekonomisk lättnad. När vi nu ser på det arbete som ligger framför oss med tidningen och tar i beaktande den känsliga framställningskedjan, som under årets lopp blev utsatt för allvarliga störningar. Det var bl a den spontana strejk som utbröt på det tryckeri där Midnattsropet framställs, så står det klart för oss att vi måste ta steget fullt ut och ta hand om hela framställningsprocessen själva.

Detta stora arbete ligger nu framför oss när 1973 börjar lida mot sitt slut. Och vi kan ana vad det kommer att innebära för hela Maranatabudskapet: en början till ett grafiskt missionscenter.

Det är naturligt att vi inför detta vädjar om allt stöd och uppslutning som de enskilda syskonen ute i landet kan ge. I första hand är det fråga om förbön och bönetjänst. Det är någonting nytt som skall företagas och det måste springa fram inifrån, som ett andligt svar.

□ □ □

I de officiella kyrkokretsarna har vi ingen marknad och är inte erkända: det är vi nöjda med. Men vår kontakt med människor direkt med ett levande budskap från himmelen, den är öppen. Och vi vill att den skall öppnas än mer och kunna nå många fler med detta välsignade budskap som inte bara utlovar utan har en fast grund som bär igenom.

Vänner! Syskon! Skall vi samlas under detta måtto: Maranata. Jesus kommer snart. Och därför: vi behöver nå ut till många med ett levande budskap liksom vi måste hålla varandra levande genom förnyade budskap från levande Gud.

Vi är placerade i en tid och i ett sammanhang och i en generation och vi har enkla order: verka innan natten kommer. Vi är missionärer och vi har missionsuppgifter: det är den största gåva vi har fått av Jesus, att han gett oss nåd att verka för honom.

□ □ □

Profetian uppenbaras inför våra ögon, och vi ser mycket av kristenheten som säljer sig dagligen. Därför att det nu finns en allmän kyrklig strävan mot enhet, som går i kompromissens tecken, och man tror att man kan förhandla sig fram till en universell kristendom.

Det tror inte vi, därför att bibeln säger något helt annat i den här frågan. Vi har gått utanför lägret och där förblir vi, inte svagare genom förföljelse utan endast starkare.

Vi har en längtan som står över allt annat: Du vår Herre kom! Nu och framdeles beredda för tjänst och uppbrott.

GENOM ANDE

Text: Stina Fridolfsson

Min bibel blev ny häromdagen. Det var samma pärmar, sidantal och storlek; samma understrykningar och kommentarer, som jag i översvalande stunder försett marginalerna med. Men genom att ett bibelord föll ned som en bomb i mitt hjärta och krossade allt fint jag byggt upp där, så blev Ordet nytt för mig.

Alltsedan frälsningens dag har jag gjort allt för att försöka leva som kristen. Visst vet jag att allt är nåd. Jesus har försonat mig med Gud, jag är befriad från syndens kval och straff. Men jag ska ju få kraft att leva ett nytt liv. Så har jag försökt fostra den nya människan med Guds Ord — i min tolkning. Och så kommit in i en fruktansvärd, ond cirkel. "Litet surdeg syrar hela degen!" sa Paulus till de oförståndiga galaterna.

Till slut fick jag göra samma erfarenhet som Jesu lärjungar. Fastän de följt honom i tre år, och varit så direkt under hans undervisning och omsorg, och älskade honom mer än någon annan på jorden, så fick de göra den bitter erfarenheten att deras kärlek inte var mer ädel än att de svek och förrådde och förnekade sin Herre och Mästare just i en stund då han bäst behövde trofasta vänner. Så

blev det också med mig. Inte ens min kärlek förmår uträtta något gott. Den fungerar inte då den behövs som mest.

Vad var det då för fel? Jesus var ju sina lärjungars herre, och de följde och tjänade honom. Men i realiteten var de bara en belastning för honom. Jag har alltid tyckt så synd om Petrus, förnekaren. Tänk så hemskt det måtte ha känts för honom, han som så ivrigt och hängivet försäkrat Jesus sin kärlek, att under eder och förbannelser förneka honom!

Detta hände före pingsten. Efter det att anden föll, var det något helt nytt med lärjungarna. Och förklaringen till detta var Ordet som krossade mig häromdagen: "Icke genom någon människas styrka eller kraft skall det ske, utan genom min Ande, säger Herren." Tänk vad vi människor kan sträva efter att leva kristligt. Vi sitter fast i materialismens förbannelse, så frälsta vi är. Vi vill ständigt prestera och kräva prestationer. Och på det sättet kommer vi heller aldrig in i försoningens underbara hemlighet. Så länge vi drivs av prestationstänkande, så fattar vi aldrig vad nåd är.

Vad jag brottats med den praktiska tillämpningen av det teologiska begreppet "rättfär-

diggörelse av nåd genom tro"! Och vad jag undrat och grunnat och tvivlat och kämpat och svettats! Det nya livet fungerar ju inte, tyckte jag. Ingen befrielse från synd och elände. Men nu ser jag bibelord på bibelord så som jag aldrig sett dem förr, och jag håller på att spricka av salighet: "Vi vänta nämligen **genom Ande**, av tro, den rättfärdighet som är vårt hopp." Genom Ande! Det är ju fullkomligt underbart! "Kärleken är utgjuten i våra hjärtan **genom den helige Ande**." "Den som tror på mig, av hans innersta skola strömmar av levande vatten flyta fram, såsom skriften säger. Detta sade han (Jesus) om Anden, vilken de som trodde på honom skulle undfå." "Om vi nu hava liv **genom Ande**, så låtom oss ock vandra i ande." "Om i **genom Ande** döden kroppens gärningar, så skolen I leva."

Den nya människan är ju Ande, liksom Gud är Ande! Hur har det då helt kunnat gå mig förbi? Här har man gått och trälät, och genom sina försök till andliga prestationer trampat på Jesu blod, i stället för att fastmer låta sig uppfyllas av ande. Men Gud ske lov för att hans Ord kan upplysa sinnet och flytta kunskapen från huvudet till hjärtat. Genom Ande! Halleluja!

Rättfärdiggörelse

Rättfärdiggörelsen sker i ett enda ögonblick hos den enskilda människan, och det sker när hon i tro åkallar Jesus för frälsning. Då rycks hon bort från döden och placeras under Guds beskydd.

Vi läser om det här i det bekanta ordet i Rom 10: 9—13. "Ty om du med din mun bekänner Jesus vara Herre och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, då bliver du frälst.

Ty genom hjärtats tro bliver man rättfärdig, och genom munnens bekännelse bliver man frälst.

Skriften säger ju: Ingen som tror på honom skall komma på skam.

Det är ingen åtskillnad mellan jude och grek, alla hava ju en och samma Herre, och han har rikedomar att giva åt alla som åkalla honom.

Ty var och en som åkallar Herrens namn han skall varda frälst."

Arvinge

Här har vi två uttryck. Först har vi hjärtats tro, det som vi kallar uppenbarelsetro. Som en följd av den kommer munnens bekännelse och då har vi frigörelsen.

Vad representerar då rättfärdiggörelsen? Vad är det egentligen fråga om? Jo, det gäller vår ställning i himmelen. Det är fråga om att vi har fått ett nytt hem, en ny fader och ett nytt liv, som knyter oss samman med detta nya hem.

När Gud ser på den människa som han har rättfärdigat genom hennes tro, ser han henne visserligen i all hennes ofullkomlighet och skräplighet, men han ser också någonting oändligt mycket mer. Han ser i henne Jesu Kristi fullbordade verk. Genom tro får människan del i allt som Kristi verk representerar. Hon får del av allt det som Kristus är. Det är detta som är rättfärdiggörelsens stora hemlighet: vi är införskaffade med Kristus i himmelen.

Vad handlar då det här om i grunden? Jo, detta att vi har fått barnskap hos Gud. Vi är Guds barn. Låt oss nu studera det här närmare i Romarbrevet, för det är ju nödvändigt att vi får klart för oss barnskapets rättsliga grund. Det finns en juridisk sida men också att vi föds in i Guds rike, att vi blir delaktiga i ett nytt liv.

Låt oss först se närmare på den juridiska sidan.

Låt oss se närmare på själva kärnan i bibelns teologi. Paulus förklaringar i Romarbrevet är laddade med sprängkraft av himmelsk karaktär, för här har vi den klara vägen om hur ordet öppnar himmelen för oss eller stänger oss ute. Det finns inga krypvägar förbi det här. Människan kan inte krypa förbi det som öppnar himmelen: rättfärdigheten. Hon måste inneslutas i den.

"Men när tiden var fullbordad, sände Gud sin Son, född av kvinna och ställd under lagen, för att han skulle friköpa dem som stodo under lagen, så att vi skulle få söners rätt. Och eftersom I nu ären söner, har han sänt i våra hjärtan sin Sons Ande, som ropar: "Abba! Fader!"

Så är du nu icke mer träl, utan son; och är du son, så är du ock arvinge, insatt därtill av Gud." Gal 4:4—7.

Här läser vi om den rättsliga grunden, om söners rättsliga ställning.

Vad är då innebörden i den här juridiska förklaringen av Paulus? Jo, att Gud har adopterat oss, och att vi tillhör Gud i kraft av en adoptionsakt.

Men barnskap är inte bara en fråga om lagar och förordningar. För att vårt anspråk på arvet skall vara fullständigt oantastbart, finns det även en sida som handlar om födelse.

"Sen vilken kärlek Fadern har bevisat oss därmed att vi få kallas Guds barn, vilket vi ock äro. Därför känner världen oss icke, eftersom den icke har lärt känna honom." 1 Joh 3:1.

Ögonblicks verk

Här möter vi det: att vi få kallas Guds barn. Och vidare: vilket vi ock äro. Här har vi barnskapets två sidor. Rättfärdiggörelsen ger oss legal rätt att tillhöra Gud och pånyttfödelsen som ger oss nytt liv tillsammans med Gud. Rättfärdiggörelsen är ett ögonblicks verk, men pånyttfödelsen, den kommer som

se genom tro

Predikan av Arne Imsen

en process därefter. Här tar många fel. De tror att också pånyttfödelsen är ögonblicklig. Men den är en process som handlar om befruktning, havandeskap och förlossning.

Även om vi tycker att våra gärningar är ganska goda, upptäcker vi snart i detta blottande ljus att våra gärningar dock i sitt väsen är orena och smutsiga.

Arvssynden är föremål för ständig debatt, ständiga funderingar och grubblerier från människans sida över hur hela människosläktet kunde falla med Adam. Skall jag lida för Adams synder, frågar den mänskliga rättvisan.

Men Guds rättvisa är betydligt visare än människans och när han sände sin son till världen så löste han en gång för alla problemet med arvssynden. Jesus Kristus blev den siste Adam. I honom gjorde Gud upp med hela det adamitiska släktet.

Gud gav världen ett svar: Ingen människa går förlopad på grund av Adams synd, men den människa som förkastar Jesus Kristus är dömd.

Ordet befruktar

Därför säger Jesus: "I fråga om synd, ty de tro icke på mig". Man säger att den biologiska döden kom som en följd av Adams fall. Men det är inte riktigt. Gud sade så här: "Men av kunskapens träd på gott och ont skall du icke äta, ty när du äter därav, skall du döden dö."

Det står inte att han skall dö, men att han skall döden dö. Det betyder den andliga döden, skilsmässan från Gud.

Den helige Ande överbevisar oss om synd och när detta klarnar i vårt inre sker något. Då kommer Gudsordet, det som först mötte oss likt en hammare som söndermosar berg och likt en eld som smälter isberget i vårt väsen; det kommer nu som det oförgångliga utsädet.

Ordet måste in i vårt hjärta och ned i vårt hjärtas djup. Ordet måste befrukta vår ande. Det skapande ordet och den livgivande Anden befruktar min ande och så blir man havande med Guds eget ord. Och när man blivit havande med Guds ord, så verkar det. Det är fråga om ett fosterstadium. Så småningom kommer förlossningsdagen, och då föds det ett andligt liv.

Under hela processen möter vi Ordet. Först som det skapande Ordet, sedan som det närande Ordet och slutligen som det förlösande Ordet. Och när navelsträngen är avklippt har vi det frigörande Ordet. Så bärs barnet till badvattnet och där har vi det renande Ordet och dopet.

När Jesus frälser, ger han oss andligt liv i honom. Han ger oss pånyttfödelsen. Men det fanns många rättfärdiggjorda människor före Kristus vilket vi läser om i Hebréerbrevet. Det var människor som var rättfärdiggjorda, men ej pånyttfödda.

"Genom tron var det som Noa, sedan han hade fått uppenbarelse om något som man ännu icke såg, i from förtröstan byggde en ark för att rädda sitt hus, och genom den blev han världen till dom och fick till arvedel den rättfärdighet som hör tron till.

Genom tron var Abraham lydig, när han blev kallad, och han drog så ut till det land som han skulle få till arvedel, han drog ut, fastän han icke visste vart han skulle komma.

Genom tron bosatte han sig såsom främling i det utlovade landet, likasom i ett främmande land, och bodde i tält med Isak och Jakob, som voro hans med-arvingar till samma löfte.

Ty han väntade på "staden med de fasta grundvalarna", vars byggmästare och skapare är Gud." Hebr 11:7—10.

Gud söker människan

Pånyttfödelsen börjar med ett kärleksmöte mellan två parter. Det är den uppsökande kärleken: Gud söker människorna till gemenskap med sig själv.

Och när Gud på detta sätt söker människan överbevisar han henne om synd, rättfärdighet och dom. Vi läser Jesu ord i Joh 16:8—10. "Dock säger jag eder sanningen: det är nyttigt för eder att jag går bort, ty om jag icke ginge bort, så komme icke Hjälparen till eder, men då jag nu går bort, skall jag sända honom till eder.

Och när han kommer, skall han låta världen få veta sanningen i fråga om synd och rättfärdighet och dom.

I fråga om synd ty de tro icke på mig,
i fråga om rättfärdighet, ty jag går till Fadern, och
forts. sid. 19

Sedan jag blev frälst 1970 har jag längtat intensivt efter ett dop i den Helige Ande med tungotal. Så stod jag en dag och skalade potatis till min ensamma middag. Då hörde jag Anden: — Gå in och fall på knä vid bönestolen. Jag gjorde så. Och se, Andens fullhet kom över mig i en outhärlig lycka ...

... den svindlande glädjen i Gud

*Vittnesbörd av förre rektorn
Harald Hammarsten, Lidingö*

Lovat och prisat vare Jesu Namn!

Sedan jag förra gången vittnade i Midnattsropet (n:o 20, 1972) har Herren i sanning varit mig nådig och gjort underbara ting i mitt liv. Hans Ande har gång på gång krossat min egenvilja till förmån för Hans allenarådande vilja. Jag har ibland känt som om min vilja *nu* vore totalt död, som om jag *nu* kunde gå helt på självförnekelsens och korsets väg. Men fullt så väl är det inte. Ett, tu, tre kommer man underfund med: "Men, Herre, detta är ju *min* vilja. — *Ske Din vilja!*"

Anda sedan jag blev frälst

(1970) har jag längtat efter Andens dop och tungomålstalande, men Herren har bidat — tiden var kanske inte mogen. Att *jag* var ovärdig är en *sak*, men här gäller det ju gåvor från Honom, som ingen människa är "värdig".

Så stod jag en dag i september i år och skalade potatis till min ensamma middag. Då sade Anden till mig: "Gå in i vardagsrummet!". Jag släppte allt jag hade för händer och gick. Vidare sade Han: "Fall på knä vid bönestolen!! — Jag gjorde det. Och se, Andens fullhet kom över mig i en outhärlig lycka! Jag reste mig raglande,

med slutna ögon. Min mun öppnade sig och jag vågade språnget: Ett främmande tungomål forsade ut från mina läppar. Så prisade jag och lovade Jesus och Han *uttydde* tungotalet för mig. Att Han älskade mig. Att Han ville ha mig odelat i sin tjänst och flera andra härliga ord. *Nu* först kände jag den svindlande glädje i Gud, som jag längtat efter var gång jag sett glada, frimodiga Kristi tjänare vid Maranatas möten.

Men jag var och är också klart medveten om Satans ursinne över detta. Dagen förut hade han plågat mig så att jag låg raklång på

Harald Hammarsten blev omvänd sent i livet men har ändå gjort många erfarenheter på trons väg. Vår broder, som är trogen medlem i Maranataförsamlingen i Stockholm, är son till EFS-predikanten och kyrkoherden i Jakobs kyrka Fredrik Hammarsten.

golvet i full förtvivlan och ångest — kanske den värsta jag haft. Och jag går ingalunda fri ens nu, trots all åkallan om Andens rustning (Ef 6/11—18), särskilt trons sköld. Men Jesus ger alltid segerkraft, om den än kanske dröjer tills det ser mest förtvivlat ut. Även på dessa intensifierade angrepp av fienden var jag klart beredd genom Ordet.

Vid brödsbrytelse på Johannelund ett par dagar senare hörde jag — eller trodde mig höra — en röst som sade: "Jag har helbräddat dig!". Det visste jag redan genom budskap via en vän. Nu tänkte jag: En frisk människa behöver naturligtvis inte några tabletter mot ångest och sömnlöshet! Jag tog inga den dagen och den kommande natten. Jag blev allt oroligare i min säng. Kunde inte ens finna ett viloläge för mitt arma hu-

vud. Ingen skymt av sömn. Säl-
lan har jag varit mer vaken. Ång-
esten tilltog från timme till timme,
trots ivrig åkallan och tacksägelse.
Kl 4 fm, 23 timmar efter sista
tabletten, gick det inte längre, till
min oerhörda sorg.

Är det kanske med mig som
med Paulus till vilken Herren sa-
de sedan han tre gånger bett om
helbräddagörelse: "Min nåd är dig
nog."? — Vänner, som hört om
hur omedelbart och fullständigt
smärtfritt jag blev totalt befriad
från sprit och tobak säger mig
"varför slänger du inte tabletter-
na?" Jag svarar: Jag har nu fyra
gångar försökt det i Guds namn
och utbett mig Hans kraft. Men
det är två helt skilda saker att 1)
avstå från en njutning (eller kalla
det last) som sprit, där jag beslu-
ter och Jesus hjälper och stadfäs-
ter och 2) att sätta in felfria cel-

ler i stället för de defekta i en
hjärna. Härtill fordras ett under-
verk av Jesus — inte ett beslut av
mig. Om detta under har Herren
sagt att det är på gång, att orsa-
ken till det onda är upphävd, hur
symptomen än se ut, och att det
skall gå till fullkomlig seger. Men
Han har inte sagt när detta skall
ske. Och därför prisar och lovar
jag Honom av hela mitt hjärta just
för detta lidande, som jag av Hans
ord vet är till mitt bästa och till
gagn för med själar.

Det är inte lätt, när ångesten
sätter in att prisa på det rätta sätt-
et, utan varje sidoblick på helan-
det. Men jag får riklig kompensati-
on: Gud är så förunderligt god
mot mig. Han hör varje dag bö-
ner, kanske om triviala ting, kan-
ske om mycket stora ting. Så går
jag med Jesus en dagsled i sänder
hemåt, mot pärlporten, prisande
Gud i tungor var dag. Hallelujah!

Kanske kan dessa enkla vittnes-
ord ge tröst och kraft åt någon
kämpande? Kom ihåg att det är
Gud som kämpar för dig — du
har bara att prisa och lovsjunga
Hans namn. Och att utan kompro-
miss genast lyda Hans bud, när
Anden viskar dem från ditt hjärta.
Han — hjälparen — hjälper även
med lydnaden, det har jag starkt
erfarit.

*Underbar du är käre Jesus.
Tänk att jag fick komma till
dig.*

*Nåd utöver nåd, o min Jesus,
Du har öppnat himlen för mig.
Tryggt och säkert du nu mig
leder*

*Hela vägen hem till dig,
Salighet och frid du bereder.
Jesus du är livet för mig.*

*Alltid är du trofast o Jesus.
Alltid kan jag räkna med dig,
Du har aldrig svikit, tack Jesus,
Och du vakar över min stig.
Allt vad jag behöver du ger
mig,*

*Allting möjligt är för dig,
Därför helt frimodigt jag ber
dig:
Giv mig mera Jesus av dig!*

JESUSFOLKET BRYTER NY MARK

Jesusrörelsen i Amerika är inne i en intressant utveckling. De stora samlingarnas tid är förbi. Medvetet drar man sig nu undan i mindre grupper. En inblick i vad som skett har vi fått genom en artikel vi hämtat ur Trons Segrar, som i sin tur hämtat och översatt den från tidskriften Time.

Landsvägsmissionärer korsar nationen

Det ser ut som om Jesus-rörelsen i motsats till många yttringar av ungdomlig kontrakultur, har överlevt vurmstadiet och håller på att stabiliseras.

Christine Clausen, 22, en flicka från Californien, som nu evangeliserar i Tyskland säger: "Tripporna, de som likt knarkarna bara sökte efter ett nytt sätt att bli 'höj' har lämnat oss."

En färsk förteckning räknar upp 259 "Jesus-samhällen" och 49 Jesus-tidningar i Nord-Amerika, men de som utarbetar förteckningarna påstår att dessa rörelser bara är en bråkdel av alla Jesus-grupper. Många ungdomar har gått in i etablerade församlingar eller i mera obemärkta "husförsamlingar". Andra har lämnat städerna för landsbygden.

Inte så mycket på gatorna längre

Jesus-folket i Californien, som startade hela rörelsen, ses inte mycket på gatorna längre, men många av de ursprungliga grupperna har fortfarande framgång. Chuck Smiths Calvary Chapel i Costa Mesa, som har sex resegrupper, var tvungna att först sätta upp ett tält för skarorna som inte rymdes i kyrkan, sedan fick de öppna en hörsal med 2 000 sittplatser. Den kristna stiftelsen som grundats av Tony och Susan Alamo nära Saugus, har köpt en gård på 130 tunnland, en bensinstation och ett motell. Kent Philpotts grupp norr om San Francisco driver en byggnadsfirma, flera lantbruk och rehabiliteringscentra, en rådgivningsbyrå och en bokhandel.

Efter narkomanerna kommer de själsligt störda

"Förr fick vi största delen av vårt folk från gatorna", säger Philpott. "Nu kommer de flesta till oss från socialbyråer". Efter att bruket av

tung narkotika har avtagit, får Centrat i Menlo Park ta hand om lika många ungdomar med själsliga störningar som narkomaner. Ledaren Ted Wise, en av de första hippie-kristna, säger: "Vi använder Bibeln som terapi. Den är lika bra behandlingsmetod som någon annan." Wise tillägger, att "Jesus-barnen" växer upp nu, gifter sig och får barn. "De är nu inriktade på att planera sin framtid som familjer i stället för som evangeliska luffare." Andra av Jesus-folket är inte längre så uppseendeväckande, eftersom de går i olika skolor. Det nya seminariet i Anaheims livliga Melodyland Christian Center hoppas att de nära 250 eleverna skall bli det teologiska ledarskapet för den nya riktningen av pingstvännen, som utgör en betydande del av ungdoms-väckelsen.

Jesus-centra etableras också utanför Californien. Carl Parks Voice of Elijah i Spokane, Washington, är tre år gammalt och växer fortfarande. Det har en personal på 100 personer, tidningen Truth har en upplaga på 250 000. Ett område på 213 tunnland har inköpts norr om staden, där det nya högkvarteret skall uppföras. Skaror av unga "landsvägsmissionärer" reser kors och tvärs över landet.

Maranatahus

En 10-tunnlands turistranch utanför Tueson blev för två år sedan ett Maranata-hus, och det rymmer nu 40 unga evangelister och samlar varje vecka 600 människor till gudstjänster. I Virginia Beach, Vancouver, dominerar ungdomar under 25 år gudstjänstpubliken på 1 200 personer i den robusta "Klipp-kyrkan". Pastorn, pingstvännen John Gimenez, är en f.d. heroinmissbrukare från Spanska Harlem.

Delningar

Förra årets delning av Milwaukee's

Jesus-folk i tre nya grupper illustrerar rörelsens nuvarande förgrening. En grupp blev Jesus-Folket i USA, 44 ungdomar som evangeliserar i Chicago. Sextio andra förenade sig med en tältväckelse, som kallas "Jesus är svaret", som med 200 ungdomar nu arbetar i Mellanvästern. Den tredje delen av Milwaukee, 70, reste runt i Europa, och stannade slutligen i ett förfallet hus i södra London och kallade sig "the Jesus Family". Denna grupp var en av många ungdomsorganisationer som var engagerade i SPREE-73, en veckas Bibelkonferens i London förra månaden där bl a Billy Graham och Jonny Cash medverkade.

**Du är alltid välkommen
till**

JOHANNELUND

— idyllen mitt i storstaden —

T Alvik, Buss 114 till Gesundaplan, adr. Missionsv. 24, Bromma (vid Svartviksvägen)

**SERVERING OCH LOGI
Tel. 08/80 29 35**

**Öppet alla dagar
11.00—22.30**

Han fann mig

Han fann mig, ja, Han fann mig
Mitt liv nu helt förvandlat är
Något hände, och nu jag vet
Han fann mig och gjorde
allting väl

För fem år sedan fann Jesus mig, och tänk vilken nåd att jag är bevarad idag. Som ofrälst gick jag ganska ofta på möte, och Gud talade till mig, men jag var för feg att gå fram och böja knä. Men, pris ske Gud, en dag blev Jesus mig övermäktig, och jag fick kry-

pa ned vid Golgata.

Sedan fick jag följa Jesus i dopet och begrava den gamla människan och uppstå till en ny skapelse.

Alltså, om någon är i Kristus, så är han en ny skapelse.
Det gamla är förgånget; se, något nytt har kommit!

2 Kor 5:17

En tid efteråt fyllde Jesus mig med sin helige Ande, och av nåd fick jag tala i tungor. Men det

stannar inte vid andedopet, utan varje dag har jag fått uppleva välsignelser ifrån Herren. Det finns mera för barnen att få. Tack och lov!

Kära ofrälsta vän som läser detta. Jesus vill frälsa och lyckliggöra dig. Bed till honom och du skall finna att du får det du längtar efter. Idag är frälsningens dag, så tag emot Jesus medan det finns nåd!

*Fridshälsningar
Eva Jonasson
Jämjö, Blekinge*

Ett evangelist-minne

av Aksel Forsmo

Orden från Jesus: Mig är given all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut... nådde mitt hjär-

ta vid 18 års ålder med en sådan kraft att jag böjde mig för den givna ordern och gick. Inte efter människors kallelser styrdes min väg, utan den inre gudakonstruerade apparaten i hjärtat mottog order från huvudkontoret i höjden, och den ordern försökte jag

lyda.

I hjärtat brann en längtan att få se syndare böja sig och Guds folk komma ut i den dubbla strömmen. Tror du att jag blev besviken? Nej, halleluja! Jesus var med och stadfäste sitt ord med åtföljande tecken.

Men så inträffade det som jag vill berätta. En evangelist får även stifta bekantskap med djävulens makt. Och vid detta tillfälle angrep han med missmod och tvivel på den gudomliga kallelsen.

Så en kväll när jag förrättade min kvällsbön, lät Herren mig vara med om följande upplevelse. Jag fick se en bred väg, och där gick en massa folk av olika ålder och kön. Folkmassan försvann allt längre och längre bort. Då blev jag ytterligare förskräckt, det syntes eldslågor som flammade upp ur en mörk avgrund. Och i eldskenets ljus såg jag människorna störta ner i detta eldhav med ett hjärtskärande skrik. Då jag stod

där och betraktade detta, fick jag se en vitklädd person närma sig. Under armen bar han något som glänste som guld. Han frågade: Ser du dessa människor? Jag svarade naturligtvis ja. Den guldklänande sak han bar under sin arm räcktes fram till mig, och jag såg då att det var en bibel. Då sa han till mig: "Predika vad som står i denna bok för dessa människor jag har låtit dig se."

Predika för dessa, predika för dessa! Ljöd det i min själs innersta tempelrum. Så försvann synen, men inte bara den. Tvivlet på kallelsen som förut hade börjat gastkrama mig var nu helt borta; tack och lov!

Och kallelsens eld började brinna på nytt. Tacksägelse till Jesus över att han ej hade övergivit och glömt en ung evangelist, fyllde mitt hjärta.

Jesus vill möta även dig som just nu känner dig övergiven av människor och Gud.

Har vår dopsyn skymt evangelium?

Intervju: Gustaf Jillker

Då baptisterna i mitten på 1800-talet gick ut med sin dopsförkunnelse, råkade man i strid med både präst och polis. Ibland hamnade man t o m bakom fängelsegallren. Genom sin oförtrötterliga kamp för bibelns sanningar, banade man dock väg för senare tiders landsväckelser.

Det är intressant att se hur en baptist idag ser på sin uppgift. Vi har därför ställt några frågor till en representant för den kommande baptis-men, Valter Mattsson, församlingsföreståndare i Uppsala.

Vad upplever du vara de största glädjeämnena på den kristna fronten i dag?

Ett fördjupat andligt liv hos de kristna, och det är en ström som går igenom alla åldrar och visar sig i bönen, bibelstudiet och själavinnandet. I detta rymms också de olika rörelserna i tiden, den sociala, den ekumeniska och den karismatiska rörelsen.

Du ser positivt på den karismatiska rörelsen, men innebär inte den en risk för splittring?

Det är det som är det intressanta. När pingstväckelsen bröt fram, kom den att innebära splittring, därför att den delade upp människorna i motståndare och medlöpare. Det var likadant med baptisterna tidigare.

Det som kännetecknar den karismatiska väckelsen är innerligheten och glädjen. Och upplevelsen stannar inte bara i hänryckning utan leder en vilja till enhet och konkret handling.

Det finns naturligtvis även avarter; karismatiska grupper som avgränsat sig för att berusa sig med andliga upplevelser precis som många bedriver ekumenik bara för ekumenikens egen skull eller social verksamhet utan evangelium.

Kan du närmare tala om hur du ser på den ekumeniska rörelsen?

Då församlingarna fungerar normalt, fungerar man ekumeniskt. Är någon kristen är han likaså ekumenisk. Det hör till den kristna människans grundinställning. Det är synden som orsakar söndring, men det är Guds Ande som upprättar och bevarar enheten.

Det samarbete ni har med andra kyrkor, har ni fått ut något av det?

Ja, en rad funktioner har blivit rent evangelisatoriskt bättre. Arbetet på sjukhus och ålderdomshem har blivit mera jämnt fördelat.

På samma sätt som det står talas om att det finns olika nådegåvor, så har alla kyrkor något att komma med. Tillsammans bildar alla en helhet.

Vad har ni att lära av andra kyrkor?

Ta den ortodoxa kyrkan t ex. Se på deras nattvardsmässa, som från början till slut är ett enda jubelrop om att Kristus är uppstånden. Är det inte på tiden att nattvarden får bli vad den är ämnad till, en verklig jubelhögtid. Den ortodoxa mäs-san uttrycker något av det viktigaste och innersta av vad nattvarden är.

● Valter Mattsson är föreståndare i Uppsala för Sveriges till storleken tredje baptistförsamling. Den består av ca 600 medlemmar. Till Uppsala kom han närmast från Göteborg, där han var med om att åstadkomma Sveriges andra baptistförsamling genom att slå ihop två mindre församlingar.

Vad har andra kyrkor att lära av er?

Att baptisterna har medverkat till att framställa det kristna dopet i ett rikare ljus. Det här börjar nu också tränga igenom i de barndöpande för-

samlingarna. Präster finns som vägrar att barndöpa. På sina håll planerar man att bygga kyrka med kombinerad dopfont och dopgrav. Det är ju betydelsefullt.

Men jag har samtidigt frågat mig, har baptisterna varit så formella i dopet, att man kanske skymt evangelium? Ja, jag tror det. Man har gjort dopet till en lydnadshandling och menat att man först måste bli frälst för att bli döpt. I själva verket så finns det frälsningslöfte i dopet.

Det heter ju i Apg 2:38: "Gören bättring och låten alla döpa eder i Jesu Kristi namn till edra synders förlåtelse". Med vår formalism har vi dolt något av vad Gud lovat oss i dopet. Därmed har jag inte sagt att alla upplever känslan av syndaförlåtelse i dopet, men varför inte ta emot.

Har ni inga problem med teologin beträffande ekumeniken?

Nej, tvärtom. Vi för in teologin med frimodighet i det ekumeniska arbetet. Jag är övertygad om att alla skall komma att kunna fira nattvard gemensamt.

Jag kan även berätta om, att jag vid en föreläsning för ett år sedan fick anledning att se till att en präst kom för nöddop av ett nyfött barn. Vad vet jag vad detta hade för betydelse själavårdsmässigt för modern. Ren mänsklig kärlek kan vägleda oss även då inte vår teori hänger med.

Jag menar att baptister och lutheraner skall kunna stå tillsammans i samma kyrka och båda döpa i en övergångssituation. Jag tror nämligen att troendedopet kommer att få stor utbredning. Jag ser för övrigt i barn-dopet vad vi annars ser i barnvåls-signalen. Svenska kyrkan lägger en annan betydelse i dopet än vad vi gör i barnvålsignalen.

Ser ni ingen fara i ekumeniken?

Om det blir ekumenik för dess egen skull så. Annars inte någon fara.

Den strid som edra fäder förde, då man bröt upp från sitt gamla sammanhang, vad har den för betydelse för er idag?

Den är väldigt förpliktande. Då striden fördes var det dock inte fråga om en strid i första hand mot en annan dop- eller nattvardssyn utan en kamp för religionsfrihet, att få tro som man ville. Det var därför man fick åka fångkärra.

En baptist som söker pressa en

Vart är döparsamfundet på väg?

— Gustaf Jilker —

Baptistsamfundet har efter sitt genombrott mot slutet av 1800-talet fått vara med om ett flertal åderlätningar till dels pingströrelsen, dels Örebromissionen, dels fri-baptisterna, dels Helgelseförbundet. Man har därför på senare tid tvingats in i en allt starkare självrannsakan. Särskilt påtaglig har denna självrannsakan känts under den ekumeniska vågen, då man tvingats ställa frågan: Vad har egentligen baptisterna för bidrag att komma med?

Eftersom vid det baptistiska dopet det egentligen är fråga om en helt annan frälsningslära än vid barndopet, har dopsteologin hamnat i ett speciellt läge. I dessa ekumeniska sammanhang kan det ju knappast bli annat än själva dopsformen, inte det som ligger bakom, som kan tillvinna sig intresse. Följaktligen måste även hos baptisterna hela teologin förändras, för att man skall kunna känna sig nöjda.

Ytterst resulterar hela utvecklingen i att man tvingas ifråga-

sätta själva bibelns auktoritet. Man börjar läsa in motsatsförhållanden, där man aldrig tidigare hittat några sådana. Vad är det riktiga? frågar man men kan aldrig få något entydigt svar. Sanningen är inte vit, sanningen är inte svart, sanningen är både vit och svart.

I enlighet med detta måste även både historien och det profetiska ordet ges en annan tolkning, därför att hur skall man kunna för- ena gamla tiders strängt bibliska syn på historia och profetia med våra dagars socialetik?

Allt oftare infinner sig alltså frågan: var kommer baptismen att hamna? Om man jämför med de bestämda besked, som kom från vår katolske präst tidigare i Midnattsropet, måste man nog säga att den baptistiska anspråkslösheten är iögonenfallande. Ja, man frestas nästan fråga sig om egentligen baptisterna tycker sig ha någon uppgift längre som ett fristående samfund.

speciell, lära på sina medlemmar idag utövar liknande press nu. Skulle vi vara hårda och formalistiska, kan vi säga, att om du inte tror lika som vi, får du inte vara med. Men då förgriper vi oss på det arv, som våra frihetskämpar gav oss.

Utgör ni en biblisk lokalförsamling?

Det är svårt att säga. Det beror på vad man menar. Vi utgör en kristen församling, som till sitt innersta väsen är biblisk. Bibeln står dock inte över Kristus utan Kristus över bibeln. Församlingens grundval är Petrus' beaktelse. Jag hävdar således beaktelsekyrkans konstitution, den som bekänner att Jesus är Guds son.

Vad menar du med att bibeln inte står över Kristus?

Det är genom kristusbekännelsen som församlingen konstitueras, men församlingen har sedan formats alltefter de olika behoven som tiden har skapat. Är dock församlingen i Kristus, lever hon ändå lika nära det urkristna och bibliska församlingsmönstret.

Det fanns tex inte ungdomsinstruktörer på apostlarnas tid, men ingen kan väl ändå säga att det är obibliskt. Det som Kristus idag uppenbarar genom den helige Ande står dock i harmoni med vad bibeln uppenbarar.

forts. sid. 19

Text:
Amos Iohannes

Trons dop eller sakramenten

Redan i efterapostolisk tid framfördes läran om frälsning genom ceremonier. Pånyttfödelse ja, till och med andeuppfyllelse fanns i spädbarnsdopet. Den eviga saligheten var tryggad genom sakramentet som kyrkorna förvaltade — och gör så än idag. Bibeln säger däremot klart att det är genom personlig tro på Guds oförgängliga ord som människan föds på nytt.

Man förfäras, då man vaknar upp över att själafränden förde fram irrläran, frälsning genom ceremonier, redan i efterapostolisk tid, för att människor skulle förvillas till att tro att man icke behövde göra sinnesändring och omvända sig. Man hade ju pånyttfödelsen, barnskapet i dophandlingen såsom spädbarn och syndaförlåtelsen i nattvarden, ja, till och med andeuppfyllelsen i spädbarnsdopet. Vem behövde då omvända sig från sin onda väg? Den eviga saligheten var ju automatiskt tillförsäkrad genom sakramenten, som kyrkorna förvaltade.

Det finns så många religiösa, som vill ha lite av väckelsekristendom men ändå till varje pris ska behålla sakramentalismen, vilken jag inte kan finna är annat än både-och-religion, religionssynkretism.

Fr Wislöff uttrycker sig på ett ställe: "går apostlarna ut för att göra alla folk till lärjungar genom att döpa dem o s v." Likaså O Hallesby: "alla skola göras till lärjungar genom att döpas o s v." Vidare: "Han har bestämt vilka dopets frälsande verkningar skola vara och vilken frälsningsgåva som skall åtfölja denna heliga handling." (Detta gäller ju i det här fallet omedvetna barn.)

"Det med vattnet förenade ordet". De blandar ihop vattnet och ordet, det blir en salig röra, och detta skulle ha en magisk verkan:

Många religiösa litar på att de har himmel och evig salighet på denna grund, utan sinnesändring, och många världsliga människor hoppas på detsamma. Därför kommer ingen uppgörelse med Herren till stånd. Nej de går ur tiden i sitt sovande tillstånd och "att utan sann bättring och omvändelse tillägna sig tröst av Guds nådelöften."

Skåda här min vän och se vad aposteln skriver i Rom 10:17. "Tron kommer av predikan, av evangelium, det levande utsädet. "Säden är Guds ord", säger Jesus. Luk 8:11. Alltså kommer tron, det nya livet, icke i dophandlingen. Nej, vi tar emot det levande ordet "därav att ni lyssnade i tro." Gal 3:5. "I ären redan nu rena i kraft av det ord som jag har talat till eder", säger Jesus. Joh 15:3 "Efter sitt eget beslut födde Han oss till liv, genom sanningens ord. Jak 1:18. "I som ären födda på nytt, icke av någon förgänglig säd, utan av en oförgänglig, genom Guds levande ord som förbliver." 1 Petr 1:23. "Och de hava blivit födda av Gud" Joh. 1:13 "Genom evangelium födde eder till liv." 1 Kor 4:15.

Denna grundsanning är ju uppenbarligen innefattad i missionsbefallningen, Matt 28:19.

"Han sände ut dem till att predika Guds rike och bota sjuka." Luk 9:2. "Och de gingo ut och förkunnade evangelium och botade allerstädes." "De gingo ur och förkunnade att man skulle göra bättring, och de drevo ut många onda andar och smorde många sjuka med olja och botade dem." Mark 6:12.

"De som togo emot ordet läto döpa sig. Apg 2:41.

"Där i går fram skolen i predika och säga: Himmelriket är nära. Boten sjuka, uppväcken döda, gören spetälska rena, driven ut onda andar. I haven fått för intet så given för intet." Matt 10:7—8.

Här ser man att de skulle göra alla folk till lärjungar genom att predika evangelium och föda dem på nytt genom sanningens ord.

"Ordet är dig nära i din mun och i ditt hjärta, ordet om tron. Om du med din mun bekänner Jesus vara Herre och i ditt hjärta

tror, då bliver du frälst. Genom hjärtats tro rättfärdig, och genom munnens beaktelse frälst, frigjörd." Rom 10:8.

"Lydia lyssnade till samtalet och Herren, öppnade hennes hjärta, så att hon aktade på det som Paulus talade." Apg 10:14.

Lyssna och ta emot, är alltså vägen in i livet. Du min vän, du måste inte bara lyssna, du måste också ta emot, införliva Ordet med ditt väsen. Du måste, så att säga, skriva under för att få lyfta arvet. Då blir du Kristi medarvinge. Det räcker icke med ceremonier.

"Gån ut i hela världen och predigen evangelium för allt skapat." Mark 10:15.

I vers 17 uttalar Jesus vad som är kännemärket för Guds rike, och vad som skall vara kännetecknande för Guds församling fram genom tiderna.

"Dessa tecken skola åtfölja dem som tro: genom mitt namn skola de driva ut onda andar, de skola tala nya tungomål, ormar skola de taga i händerna, och om de dricka något dödande gift så skall det alls icke skada dem, på sjuka skola de lägga händerna och de skola då bliva friska."

Så fungerar Guds rike, om det får komma till i sin fulla kraft!

Nej, min käre vän, sov inte längre. Låt det komma till en uppgörelse med Herren, innan solen går ned! Du är inte satt hit i världen för att roa dig och utveckla ditt jag-liv. Nej, du var danad till att fylla en uppgift i Guds rike, till att lida och uppoffra dig för Guds rike. Du är kallad till att kämpa trons goda kamp och vinna det eviga livet, kallad till att komma ut på vädjobanan och löpa mot målet. Och Herren fordrar att du skall kämpa efter stadgad ordning! Då skall du vinna den ofövisserliga segerkranen!

Amos Johannes

*"Den som tror och bliver döpt
han skall bliva frälst..."*

Mark 16:16

Då fick jag ett stygng i hjärtat...

Rudolf berättar

Vi var ett gäng ofrälsta ungdomar som besökte teatern i Kalmar, där Sven Lidman skulle tala under en konferens som pingst-folket hade i staden. Det har gått flera årtionden sedan dess, men jag kommer ihåg, att vi fick oss till livs bl. a. Kol. 2:9 "Ty i honom bor gudomens hela fullhet lekamligen" — de orden spikades fast så dom sitter där ännu lika levande som då.

Efter det mötet ställde jag ste-gen till ett kafé där jag beställde kaffe, och då kom det ett sällskap ölänningar, som i väntan på sin båt över Sundet skulle ha någon lekamlig spis. Dessa förde med sig en sällsam atmosfär, hela rummet blev som förvandlat. Jag hörde inte vad de talade om, men jag tyckte plötsligt att de liknade Jesus, det var som en strålande gloria över deras huvuden. Jag

blev förstås tvungen ge mig av, men minnet av besöket satte spår hos mig och blev upphovet till vad som senare skulle hända.

Nästa gång ett sällskap saliga syskon kom i min väg var i Ljungby. Jag hade tagit in på ett pensionat och levde som "deprime-rad" för att möjligen återfå lugn och besinning och annat man längtat efter. En kväll då allt blev out-härdligt, gick jag ut för att aldrig mera komma tillbaka. Då gick det ett sällskap ungdomar före mig och deras atmosfär var så ljuvlig. Jag kunde inte höra vad de talade om, men det kände jag att det var en lycklig skara, som var på väg till... ja, de stannade framför ett Filadelfia, och eftersom jag aldrig varit inne i ett sådant, så följde jag med hopen.

Och där var det som på Frälsningsarméns möten, "blod och

eld", och jag fick ett styng i hjär-tat, som man brukar säga. Det blev så ljust och lugnt inombords, och så lämnade jag lokalen och reste hem till de mina, kallade på en prästman och berättade vad som hänt. Detta gjorde jag också för att glädja honom eftersom han brukade se så olycklig ut. Han varnade mig emellertid och sa, att det där jag upplevt var överspant. Då bad jag Gud att spänna över mig så mycket som möjligt, för det var denna "spänning" som jag måste ha för att fortsätta leva. Och Gud svarade på bön. Jag upp-sökte närmsta bönehus och läm-nade mig åt honom.

Så har åren gått, men minnet av ölänningarna och ungdomarna, som var fyllda av välsignelse så det märktes utåt, glömmer jag ald-rig...

En sten- arbetare

Av Nils Bergström

En broder i Herren och jag var ett år anställda som evangelister och hade tältnöten under sommaren på olika platser i mellersta Skåne. Bland annat kom även en grov man till möte och hade en liten pojke med. De kom kväll efter kväll. Detta var i Röstånga, och vi kunde lätt taga tåget till Ljungbyhed där vi också verkade och hade hyrt ett rum.

En dag följde stenarbetaren mig till tåget, och han sade innan jag for: "Då ni kom till oss i Rös-tånga och jag fick lyssna på er, så började det jubla inom mig och jag gick med hjärtejubil i åtta

dar". Han som hade skålat och varit i brännvinets klor hade Gud danat om, och han var som ett lamm. Han hade förstått vad verk-ligt jubel är. Ps 89:16: "*Saligt är det folk som vet vad jubel är, de som vandra, o Herre, i ditt ansik-tes ljus.*"

Vi har också inbjudna till hans hem och blev bjudna på middag där. Ett liv hade förvandlats. Svensson, så hette stenarbetaren, hade fått nåd att komma över på rätt sida i livet. Han är död sedan många år, men hans minne lever kvar.

aktuell kommentar

Mot en ny syndaförkunnelse

□ Rättvisan kan inte vänta, hette det högtidligt i Ekumeniska u-veckan 73, den satsning som berört samtliga kyrkor från katoliker till pingstvännar. Individuella insatser som tidigare gjorts för u-länderna har visat sig otillräckliga. Nu måste kyrkorna även politiskt arbeta för en förändring av orättvisa samhällssystem, enligt informationsmaterialet.

En gemensam kristen uppslutning bakom sådana proklamationer är dock så revolutionerande, att för det fordras en helt ny teologi. Detta har stått klart för teologer i kyrkoledare i u-länderna. När man nyligen samlades i Bangkok var därför just en av frågorna som kom upp, vad som är synd.

— Den kristne bekymrar sig mycket för sin privata, individuella synd, och hur han skall frälsas från den, men knappast alls för den kollektiva, samhälleliga, institutionaliserade synden, skriver Karin Himmelstrand i Rapport från Sida, där hon gör sig till tolk för u-ländernas radikala kyrkoflank.

Om vi emellertid jämför detta med ett uttalande från ett annat håll, blir saken ännu mer intressant. Michael Wurmbrand från den underjordiska kyrkan i Rumänien skriver i sin nyutkomna bok Kristus eller den röda flaggan sålunda:

— Protestanterna i väster använder ofta uttrycket "att ha Jesus som personlig frälsare". Det är inget bibliskt uttryck. Det finns andra synder jämte de personliga

... vår kyrkas, vår familjs, vår socialgrupps synder, och därför räcker det inte med en personlig frälsare.

För Wurmbrand blir därför de egna upplevda orättvisorna genom kommunistiska övergrepp orsak till följande slutsats.

— Vår svar är en andlig kamp — Kristus contra kommunismen i de länder där den tagit makten. Uppgiften för vår mission är inte enbart att frälsa själar — den kan inte vara det.

Man kan således fråga sig vart den nya teologien kring syndabegreppet kommer att leda. Redan har den i det ena fallet lett till en dragning mot kommunism, medan den i det andra fallet utvecklats till en renodlad antikommunism.

Är då inte Gud för rättvisa i världen, kan man fråga sig. Jo, Gud skall också ta itu med nationernas synd, men det skall inte ske genom någon mänsklig diplomati, utan Kristus skall själv uppenbara sig för att bli allas konung och regera med järnspara. Men först måste han ur nationerna ta ut ett folk, som kan sitta med honom såsom domare. Det är vad som nu sker.

Går vi händelserna i förväg invecklar vi oss enbart i en rad olika motsägelsefulla situationer, vilket vi alltså här sett exempel på. Kulmen på den utvecklingen kommer att utgöra upphöjelsen av Antikrist såsom den fredsmäklare den laglösa mänskligheten redan berett väg för. □

Midnattsropet

ORGAN FÖR RADIKAL VÄCKELSEKRISTEN FRONT.

Utkommer med ett 20-sidigt nummer den 1 och 15:e varje månad.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gustaf Jillker, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen och Ulla Näsholm.

Prenumerationspriset är: Helår 40:—, Halvår 21:—, Kvartal 11:—. Lösnummer 1:80. Till Finland, Norge, och Danmark är priset det samma som i Sverige.

Tidningens adress: Midnattsropet, Box: 1236, 161 12 BROMMA 12. Postgiro 57 16 20. Tel. (växel) 08/80 29 35. Efter växelns stängning 80 29 39.

Tidningen tillämpar "rullande abonnemang". D. v. s. pren. gäller tills uppsägning sker.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

Johannelunds församlingsshem
Missionsvägen 24
161 35 BROMMA

Servering och logi
Oppet: 11.00—22.30
Ring: 08/80 29 35
Maranataförsamlingen,
Stockholm
Pg 44 10 05-6

Ett ord på vägen ...
Tel. 08/26 88 60
(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Egnellska
Boktryckeriet, Stockholm 1973

Vad är rättfärdighet?

VILA VANDRA VINNA

av Watchman Nee (Libris)

Vi har glädjen att få anmäla ännu en bok av den kinesiske läraren Watchman Nee, som avled i fjol. Denna bok är bibelstudier över Efesierbrevet och talar om den kristnes seger i Kristi fullbordade försoningsverk. Vi bjuder på ett smakprov:

"Alltsedan Adam åt av frukten från kunskapens träd har människan varit upptagen med att avgöra, vad

som är gott och ont. Den naturliga människan har utarbetat sin egen standard om vad som är rätt och fel, rättvist och orättvist. Hon har försökt att leva efter denna standard. Men som kristna är vi annorlunda, naturligtvis!

Men i vilket avseende är vi annorlunda? När vi blev födda på nytt, började en ny uppfattning om rättfärdighet att utvecklas inom oss med det resultatet, att vi också, alldeles riktigt, är upptagna med frågan om

gott och ont. Men har du tänkt på att utgångspunkten är en annan än den naturliga människans? Kristus är för oss Livets träd. Vi börjar inte med frågan om vad som är etiskt riktigt eller felaktigt. Vi börjar inte med frukten från kunskapens träd. Vi börjar med Kristus. Det är för oss en fråga om Liv."

Så skarpt! Så kristallklart! Vilket maranata-budskap!

SYMPATI FÖR JESUS

av Kai Kjær-Hansen (EFS)

En liten bok som tar upp och analyserar litet av den moderna Jesuskulten.

Boken är nyttig läsning och en allvarlig uppmaning till var och en att lära känna Jesus Kristus som den han verkligen är.

Oklart budskap

Så är det barn- och ungdomslitteratur. Jag har gått igenom vad som kommit från ett par förlag, och det gör mig ytterst beklämd. Från EFS, tex, ett förlag som gör berömvärda satsningar på att få ut god litteratur, har vi fått en hel packe små trevliga bilderböcker med kort, enkel och lättfattlig text till varje bild. Det sorgliga är att man inte kan bli klok på vad de har för budskap. För även barn ska väl ha rätt till evangelium? Barndöpare i synnerhet brukar med förkärlek citera det här bibelordet: "Låten barnen komma till mig, och förmenen dem det icke..." Om vi inte får tro på Guds Ords kraft även hos små barn i förskoleåldern, då har vi ingen orsak alls att ha söndagsskola och annan missionsmedel läggs ned på att trycka fina bilderböcker och för att få fram pedagogiska och intressanta

hjälpmedel till barnarbetet i kristna församlingar. Genom dessa avstänger man ofta barnen från Guds Ords direkta inflytande. Det är nu som på Jesu tid. *Lärjungarna* hindrar barnen att komma fram till Jesus.

Det behövs mer tro på Gud när vi skriver barnböcker! För våra barn erbjuds samma frälsning som vi: Av nåd genom tro — en tro som kommer av predikan och predikan i kraft av Kristi ord.

□ □ □

På samma förlag har man gett ut en serie på tre häften som heter "*Gud*", "*Människan*" och "*Jesus*". De riktar sig, efter vad jag kan förstå, till tonåringar. De är väl menade vara bilderberättelser om Guds frälsningsplan med människorna. De är uppbyggda på enkla påståenden, frågor och svar med bibelhänvisningar. Och illustrerade med uttrycksfulla teck-

ningar. De talar på ett ledigt, pratigt språk. Men intrycket jag får är en fruktansvärd respektlöshet och nonchalans mot Jesu försoningsverk. Det är hårt att behöva kritisera ett tapert försök att missionera bland hednabarnen i Sverige. Det är ju en så behjärtansvärd satsning. Men jag tror att just den här typen av litteratur bidrar till att skapa just den sortens "sympati för Jesus" som boken jag citerat ur med detta namn varnar för.

Om inte Jesu Kristi försoningsverk får stå fram som frälsningsgrund, om inte begreppen synd och nåd får stå för vad de är, då blir frälsningens väg bara en moralisk upprykning för människan. Och hon är då ännu kvar i sina synder.

Våra barn måste få *evangelium* för att inte gå under i synd, lagtråldom och elände!

Stina

I sen mig icke mer,

i fråga om dom, ty denna världens furste är nu dömd."

När Gud kommer med denna överbevisande kraft för att ta itu med arvssynden, så säger han inte: genom arvssynden är du förlorad. Ingen människa skulle förstå det. Gud börjar inte med att ta itu med naturen. Han börjar med att ta itu med gärningen.

Gud lyser med strålkastarljus på oss och mörkret över vår mänskliga skyddskåpa skingras och vi ser våra egna onda gärningar.

Helgelse, det är Kristi verk i oss på jorden. Gud fostrar oss. Och hur går det till? Jo, först måste vi få vår karaktär reducerad till vad den är: att vår karaktär står under köttet och att den därför är ond. Vår karaktär meriterar oss inte.

Det finns någonting i världen som kallas för gott, och det finns någonting som kallas för ont. Men mellan detta som världen kallar gott och det som världen kallar ont, finns ingen väsensskillnad. Gud måste frälsa oss både från det goda och det onda, för att han skall kunna utföra sitt verk i oss. Hörde du det? Gud måste frälsa oss ifrån det goda. Vi måste förstå det här, att våra meriter när det gäller vår karaktär inte för oss närmare Gud utan istället bort ifrån Gud.

Helgelse är inte vad vi gör. Det kan man bli ledsen över. Man tycker att man gör så mycket. Man ordnar och ställer och beslutar sig och arbetar, men det är inte helgelse. Vet du vad helgelse är? Det är frigörelse från sig själv. Det är inte någonting man själv åstadkommer, men när Jesus växer till i oss, när det liv han har gett oss växer i oss, då pågår helgelsen.

Ställ frågan: har vi någon egen helighet som vi kan exponera? Naturligtvis inte. Men när Gud ser oss, ser han oss i Jesus Kristus och det som vi saknar i erfarenhet det har vi i Jesus. Och vad vi upplever, det är att det inneboende livet för oss framåt, och att Kristus växer i oss, och att vi genom helgelsen får bli mer och mer lik Kristi fullkomlighet.

Så heter det också i Heb 10:14.

"Ty med ett enda offer har han för beständigt fullkomnat dem som bliva helgade."

Gärningslära

Det finns en fara i helgelsen. När den ambitiösa människan griper tag i det här, sker det ofta med fel perspektiv och man hamnar i något som kallas helgelseiver. Då är det fråga om att helga varandra. Det är de nya människorna, de pånyttfödda människorna, som är frälsta men inte helgade, som på så sätt försöker att helga andra. Då har man vänt gärningsläran upp och ner, men fortsätter i den. Och då har man hamnat under lagen.

När vi nu ser det här som en helhet skall vi veta detta, att rättfärdiggörelsen, det är det stora begreppet. Det är till sin karaktär antingen — eller. Antingen har jag fått rättfärdiggörelse genom min tro på Jesus Kristus, eller så har jag förkastat honom och då är jag förlorad.

Pånyttfödelse och helgelse, det är två förlopp som följer av rättfärdiggörelsen. Det är Kristi liv i oss, som förvandlar och nyskapar. Det är Kristi liv i oss som för oss närmare och närmare Gud. Det är Jesus som fostrar oss för att göra oss mer och mer lik honom, så att vi en gång skall kunna leva med Fadern i himmelen.

Rättfärdiggörelsen ryckte oss bort från döden och synden. Vad är då rättfärdiggörelsens slutmål? Jo, det är nya himlar och en ny jord.

Låt oss till sist läsa om den himmelska framtid som vi har fått himmelsk legitimation att vara med i. Upp 21:1—4. "Och jag såg en ny himmel och en ny jord: ty den förra himmelen och den förra jorden voro förgångna, och havet fanns icke mer.

Och jag såg den heliga staden, ett nytt Jerusalem komma ned från himmelen från Gud, färdigsmockad såsom en brud som är prydd för sin brudgum.

Och jag hörde en starkt röst från tronen säga: Se, nu står Guds tabernakel bland människorna, och han skall bo ibland dem, och de skola vara hans folk, ja Gud själv skall vara hos dem och skall avtorka alla tårar från deras ögon, och döden skall icke mer vara till, och ingen sorg eller klagan eller plåga skall vara mer, ty det som förr var är nu förgånget."

HAR VÅR... forts. fr. sid. 13

Vad är "skökan" i Uppenbarelseboeken?

Skökan, Antikrist och Vilddjuret är olika symboler, som gestaltar syndens inbrytning i den kristna människans livssituation, tex materialismen. När församlingen går in i materiella utsvävningar, är det ett exempel på hur man kan sälja sig.

Kommer Jesus snart?

Ja, för mig så. Han kommer "plötsligt" och "strax". För varje generation har det samma innebörd, även om denna värld står sig i årtusenden. Kristi återkomst rymms alltså inom ramen för min egen levnad och ingång i evigheten.

Jag har dock svårt att uppamma en övertygelse att det rent tidsmässigt är just i min generation det skall ske. Tidstecknen känner jag mig föga kapabel att tolka på det sättet.

**Sprid MR:s
Julnummer 1973!**

**Beställ extra ex
redan nu**

**Box 12 36
161 12 BROMMA 12**

Världen idag

● *Kriget som förenar*

Dr Sven Ahdrian och pastor Arne Imsen med tioalet Maranatavänner utgjorde det sällskap, som lämnade Israel, då det var som mest dramatiskt i det krig, som började på den stora försoningsdagen. Detta får man faktiskt veta i pingstvännernas (k)rikstidning Dagen.

● *De små samfundet*

Flera av de små samfundet väntas i framtiden öka i betydelse, heter det i en artikel i Missionsbaneret (OM). Däremot kommer rörelser som tex "i viss mån den ursprungliga Maranatarörelsen att gå tillbaka. I Maranatas fall beror det på ett återvändande till moderrörelsen (pingströrelsen), vilket skett på många orter i landet och på splittring i flera mindre fraktioner."

Jaså! (red:s anm.)

● *Hjärntvätt*

Ren hjärntvätt anser professor Peter Beyerhaus om den världsekumeniska Bangkok-konferensen enligt Dagen. Man sökte medvetet påverka delegaterna känslomässigt bl.a. genom "sensitivity training" för att uppnå sina syften.

Där förekom även musik på ett "konstigt elektroniskt instrument", som åstadkom en egendomlig påverkan av det undermedvetna. Mitt uppe i allt detta upplevde många Andens dop genom den karismatiska rörelse, som verkade i konferensen. Beyerhaus var dock rädd för att karismatikerna lät sig utnyttjas av arrangörerna.

— Det verkar som om det håller på att uppstå en ny ekumenik på

grundval av en gemensam andlig upplevelse, menade Beyerhaus, som nu dragit sig ur Kyrkans Världsråds arbete.

● *Religiösa problem*

Kommunistpartiets ideologiska tidskrift Bashkimi i "världens första helt ateistiska stat" Albanien har klagat över att antalet religiösa kult handlingar i landet har ökat kraftigt.

● *... och politiska*

USA:s kinapolitik kan splittra Albanien, tror bedömare. Den har redan drivit medelålders partifunktionärer och många yngre till att uppmana ledarskapet att inta samma inställning till USA som Kina intagit.

● *Evolutionsläran*

Senatören i den amerikanska staten Tennessee har beslutat kräva att alla läroböcker i skolan, som handlar om människans härkomst, skall presentera evolutionsläran bara som en teori och lägga lika stor vikt vid att människan är skapad. Californien och Visconsin och andra stater har redan genomfört detta krav.

● *Bibelbristen*

Bibelbristen i Sovjetunionen leder lätt till missförstånd och fanatism, skriver Sven Svensson i Veckoposten (Sv Bap). Han undrar därför om sovjetmyndigheternas restriktioner, då det gäller nytryckning av bibeln eller religiös litteratur, verkligen gagnar de intressen myndigheterna vill slå vakt om.

● *Maranata i ny bok*

Svårigheter med egna målsättningar, får man veta att Maranata har i en nyutkommen handbok i kyrkokunskap. Boken är skriven av Stig Lindholm och Carl-Eber Olivestam, heter *Kyrka, samfund, syskonkrets* och är utgiven på Verbum.

Här får vi också veta andra saker, som vi inte visste förut, bl.a. att det jämte Maranataförsamlingen i Stockholm även finns en fraktion med en mer liberal hållning till andra trosamfund, och som har sitt centrum i Jönköping och leds av pastor Donald Bergagård.

Senast vi hörde talas om Donald Bergagård var i en intervju i Smålands Folkblad i somras, då vi fick veta att han nu är pastor i en pingstförsamling i Göteborg, och att han framför allt är kristen.

Överraskande får vi också slutligen veta av boken, att innehållet är granskat av företrädare för respektive samfund.

□ □ □

De svarta lutheranerna i södra Afrika har tagit avstånd från ordet "missionär" läser vi. Ordet har en allt för stark anstrykning av paternalism och andlig överlägsenhet. De kräver att deras kyrkor likaså skall betraktas som jämbördiga de utländska.

□ □ □

Drygt en miljon "evangeliekristna baptister" finns i Sovjet enligt en beräkning. Då har man även sökt räkna med de talrika mindre grupper som inte är kända av de statliga myndigheterna.

nytt ● kort ● nytt ● kort ● nytt ● kort ● nytt ● kort ● nytt ● kort

Ge till Jul

Arne Imsens predikningar i bokform

FRÅN DÖD TILL LIV

ARNE IMSEN är en dynamisk förkunnare, som med sällsam sanktion framträtt med sitt budskap. I vida kretsar är han känd och omdiskuterad som debattör och från polemiker. Alltför få har tyvärr lärt känna predikanten Arne Imsen. Det är därför med glädje och spänning vi låter sexton angelägna budskap gå ut i bokform.

Pris: Inb. 25:50 (+ moms)

FRUKTAD FRIHET

FRUKTAD FRIHET är framför allt ett intressant historiskt dokument. Arne Imsen påvisar med mängder av citat ifrån pingströrelsens barndom, att förföljelsen av Maranata i dag är nästan identisk med den pingströrelsen upplevde för femtio år sedan.

Pris: Häft. 29:50. Inb. 34:50 (+ moms)

Orderadress: MR:s Bokförlag AB Box 1236 161 12 Bromma

MIDNATTSROPET 1974

BÄSTE LÄSARE!

Vi som fått uppgiften att arbeta fram Midnattsropet måste naturligtvis också syssla med tidningens ekonomi. Det skall uppriktigt sägas, att det inte alltid är problemfritt men förvisso ej heller hopplöst. Du kan vara med och förenkla och underlätta vårt arbete avsevärt om Du besvarar denna vänliga påminnelse om att tiden nu är inne för förnyelse av prenumerationen, med att helst omedelbart eller i varje fall före 20 december sända

in avgiften för 1974. Om Du alltså inte redan avklarat den detaljen använd detta girokort. Har Du hunnit sända in prenumerationsavgiften kanske Du låter kortet gå till någon intresserad i Din omgivning.

Tack för hjälpen och Gud välsigne Dig i fortsatt tjänst för Jesus Kristus vår Herre.

Fridshälsningar
ARNE IMSEN

— ang. den höjda pren.avg. se sid. 4 —

Använd kupongen till höger. Betala när inbetalningskortet kommer.

Prenumerationspriset är:

Helår 45:—, halvår 23:—, kvartal 11:—. Lösnummer 1:80:—. — Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige. Gåvor till tidnings- och traktatmissionen mottages med tacksamhet.
Postgiro 57 16 20-4.

Jag prenumererar på Midnattsropet och betalar när inbetalningskortet kommer
☐ År ny prenumerant

☐ kvartal 11:—

☐ halvår 23:—

☐ helår 45:—

Efternamn

Förnamn

c/o

Gata, Box, Postlåda etc.

Post-nr

Postanstalt

Frankeras ej
M. R. betalar
portot

Till
MIDNATTSROPET
Pren.avd.
Box 1236
161 12 Bromma 12

Svarsförsändelse
Konto nr 4745

Nytt direkt från skivpressarna

JESUS KOMMER

MRL 2107 Stereo
"JESUS
KOMMER" —
Arne Imsen sjunger
med församlingen
(Finns även på
kassett med
beteckn. KB 107)
Pris 32:50 kr
med moms

HAN FANN MIG

MRL 2109
"HAN FANN
MIG" —
torgsångare från
Johannelund och
Gamla Bro
(Finns även på
kassett med
beteckn. KB 109)
Pris 32:50 kr
med moms

Jesus har en bok i himlen / O det skall bli härligt för mig / Med överängels röst / Snart är han här / Vilken dag / Vad är vinst / Lever du / Tack Jesus kär / Att vara din / Jag vill hellre / En underbar källa / Det finns ej jordisk släktskap / Skall det bli några stjärnor / Jesus kommer (tal av A Imsen) / Snart kommer min Jesus / Gå, gå skördeman gå /

Han fann mig / Kort tal av A Imsen / Ingen är så full av nåd / Kjell Roos vittnar / Seger i Jesus / Bo-Göran Gustavsson vittnar / Kom nu till källan / Jag vill tacka Herren / Lasse Ericsson vittnar / O, vad jag älskar Jesus / Fred Örtegren vittnar / Får jag se dig / Han har öppnat pärlporten / Ett härligt möte / Barnatro / Maranatafolket / Vår Herre kallar / Vilken dag /

MRL 2108
JESUSFOLKETS HALLELUJAKOR:
 Väckelsen är här/ Det som håller
 liv i mig/ Glory, glory, glory/ Åra,
 åra, åra/ Jesusfolkets hallelujakör/
 Till harpors spel/ Det skall bli ett
 härligt möte uti skyn/ Trist i verden
 det er i vår tid/ Halleluja-land/
 Min kung och jag/ Elden brinner/
 När de frälsta tåga in/
 Barnen sjunger:
 Varje dag/ Jesus har en bok i him-
 len/ Med Jesus i familjen/ Mara-
 natabarnen/ Gud som haver barnen
 kär
 Pris kr 32:50 (med moms)

Kassettband KB 108

MRL 2106

**CHRISTINA SONESSON, IRENE
 OCH RUT-MARI DAHLBERG:**

Om du förstod/ Vi går hand i
 hand/ Kristallhavet/ O, härliga dag/
 Vägen, sanningen och livet/ Ovär-
 dig/ Jesus är vägen/ Maria Magda-
 lena/ Gudasonen/ Förseent, förseent
 Pris kr 32:50 (med moms)

Kassettband KB 106

MRL 2105
**TOLV OMTYCKTA ANDLIGA
 SÅNGER:**

A hvilken dag det blir/ Jag lever i
 dag/ Sådan är Han än i dag/ Vi
 reser hem/ Vem är Jesus/ O,
 Golgata den platsen är/ I Egyptens
 mörker/ Jeg er fri, lykkelig/ Ske
 Din vilja med mitt liv/ Ingen är så
 full av nåd/ Jag vet att Jesus
 lever/ All min synd Jesus tog/
 Pris kr 22:50 (med moms)

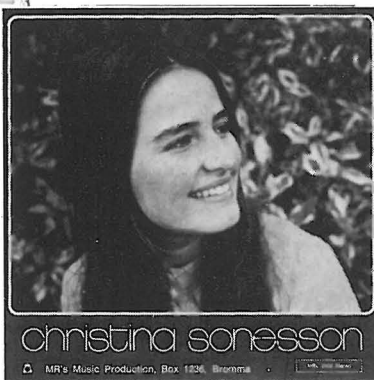
Kassettband KB 103

MRL 2102

CHRISTINA SONESSON:

Pilgrimmens längtan/ Men om Du
 kom just nu/ Om jag ägde allt/ O
 rena mitt hjärta/ Se det väller fram
 en flod/ En gång jag levde utan
 frid/ Kommen till mig/ I glans och
 i åra/ När morgonen kommer/ Jag
 kan aldrig aldrig glömma/ Mannen
 Jesus/ Ej jag räds/
 Pris kr 32:50 (med moms)

Kassettband KB 102

LIVE-LP

— Direktupptagningar
 från

väckelsemöten —

Pris end. kr 13:50 st

MRL 2104 Mono

"ATER TILL BIBELN"

Sång från Malmköpingsveckan.
 Jesus vunnit seger/ Väckelsen är här
 / Att vara din/ O, vad Gud är god
 mot mig/ Namnet framför andra namn
 / Friköpt jag är/ När vi samlas i him-
 len/ Hör den röst som nu dig kallar
 / Fri, fri, fri/ Ge Jesus all makt/ Som
 hjorten efter vatten/ Tal av Arne Im-
 sen, Björne Erixon, Göran Graveleij
 och Gunnel Martinsson.

MRL 2103 Mono

"JESUS ÄR UPPSTANDEN"

Maranatakonferens i Stockholm.
 Jesus är underbar/ Tal av A Imsen/
 Jesus är uppstånden/ Särilaregnets
 tid/ Jesus gör allting nytt/ Dagmar
 Engström talar/ Det ljusnar nu/ Hal-
 leluja, hem det bär/ Därför jag älskar
 Jesus Krist/ Petter Gyllver talar/ O,
 hvor jeg er glad/ Norska ungdomar
 vittnar/ Nu är jag fri/ Gud är god/
 Vi reser hem/ Rohelio Parilla och
 Sally Olsen sjunger.

MRL 2101 Mono

"MARANATAMOTE I RADIO"

Från Maranataförsamlingen i
 Stockholm
 Intervju med Arne Imsen/ Guds folk
 är på resa/ Nu jag funnit har ett här-
 ligt land (Sång av Inga-Lill och Henry
 Holmberg)/ Det skall komma en dag
 / Predikan av Arne Imsen/ Allt jag
 behöver är mera av Jesus/ Vi reser
 hem.

Sänd mig mot postförskott

... st
 ... st
 ... st
 ... st
 ... st

Namn:
 Bostad:
 Postnummer:
 Postadress:
 Telefon:/.....

MR 20

Orderadress: MR:s Musikproduktion, Box 1236, 161 12 Bromma. Tel. 08/80 29 35

Till adressaten:

Är adressen felaktig;
meddela adressändring
till tidningen

Till postverket:

Vid obeställbarhet;
returnera godhetsfullt
tidningen till Midnattsropet
Box 1236, 161 12 BROMMA 12

Vi slår upp portarna 1 dec!

Välkommen till invigning på

GAMLA BRO

Gamla Brogatan 27 ☎ Centralen

Bok- o skivshop

öppettider: 9.30–19.00

Andlig litteratur

i rikt urval

- lågprisocket
- undervisning
- presentband
- skivor/kassetter

Servering

öppet vard. 8.00–23.00

sönd 12.30–23.00

Kaffe bakverk

varmrätter

i trivsamma lokaler

Sönd 2/12 kl. 15.00

Sång o vittnesbörd

Mötestider invigningshelgen

Lördag 19.30 Söndag 11 o 19

Arne Imsen o församlingen sjunger o vittnar

Kom och upplev förvandlingen i Klara!

Maranata församlingen Stockholm